

Conventia internationala cu privire la drepturile civile si politice

Adoptata de Adunarea Generala a Organizatiei Natiunilor Unite la 16 decembrie 1966

PREAMBUL

Statele parti la prezenta Conventie,

considerând ca, în conformitate cu principiile enunțate în Carta Natiunilor Unite, recunoasterea demnitatii inerente tuturor membrilor familiei umane si a drepturilor lor egale si inalienabile constituie fundamentul libertatii, dreptatii si pacii în lume. *Recunoscând* ca aceste drepturi decurg din demnitatea inerenta persoanei umane, *recunoscând* ca, în conformitate cu Declaratia universala a drepturilor omului, idealul fiintei umane libere, bucurându-se de libertatile civile si politice si eliberata de teama si de mizerie, nu poate fi realizat decât daca se creeaza conditii care permit fiecaruia sa se bucure de drepturile sale civile si politice, ca si de drepturile sale economice, sociale si culturale, *considerând* ca, potrivit Cartei Natiunilor Unite, statele au obligatia de a promova respectarea universala si efectiva a drepturilor si libertatilor omului, luând în considerare faptul ca individul are îndatoriri fata de semenii sai si fata de colectivitatea careia ii apartine si este dator a se stradui sa promoveze si sa respecte drepturile recunoscute în prezenta Conventie,

au convenit asupra urmatoarelor articole:

PARTEA ÎNTÂI

Articolul 1

1. Toate popoarele au dreptul de a dispune de ele însele. În virtutea acestui drept, ele își determina liber statutul politic si își asigura liber dezvoltarea economica, sociala si culturala.

2. Pentru a-si înfaptui scopurile, toate popoarele pot dispune liber de bogatiile si de resursele lor naturale, fara a aduce atingere obligatiilor care decurg din cooperarea economica internationala, întemeiata pe principiul interesului reciproc, si din dreptul international. În nici un caz un popor nu va putea fi lipsit de propriile mijloace de trai.

3. Statele parti la prezenta Conventie, inclusiv cele care au raspunderea administrarii de teritorii neautonome si de teritorii sub tutela, trebuie sa înlesneasca realizarea dreptului popoarelor de a dispune de ele însele si sa respecte acest drept, în conformitate cu dispozitiile Cartei Natiunilor Unite.

PARTEA A DOUA

Articolul 2

1. Statele parti la prezenta Conventie se angajeaza sa respecte si sa garanteze tuturor indivizilor care se gasesc pe teritoriul lor si tin de competenta lor drepturile recunoscute în prezenta Conventie, fara nici o deosebire, în special de rasa, culoare, sex, limba, religie, opinie politica sau

orice alta opinie, origine nationala sau sociala, avere, nastere sau întemeiata pe orice alta împrejurare.

2. Statele parti la prezenta Conventie se angajeaza ca potrivit cu procedura lor constitutionala si cu dispozitiile prezentei Conventii sa actioneze spre a da posibilitatea adoptarii unor masuri legislative

sau a altora, apte pentru traducerea în viata a drepturilor recunoscute în prezenta Conventie care nu ar fi înca în vigoare.

3. Statele parti la prezenta Conventie se angajeaza:

1. sa garanteze ca orice persoana ale carei drepturi sau libertati recunoscute în prezenta Conventie au fost violate va dispune de o cale de recurs efectiva, chiar atunci când încalcare a fost comisa de persoane actionând în exercitiul functiilor lor oficiale;
2. sa garanteze ca autoritatea competenta, judiciara, administrativa ori legislativa, sau orice alta autoritate competenta potrivit legislatiei statului, va hotarî asupra drepturilor persoanei care foloseste calea de recurs, si sa dezvolte posibilitatile de recurs jurisdictional;
3. sa garanteze ca autoritatile competente vor da urmare oricarui recurs care a fost recunoscut ca justificat.

Articolul 3

Statele parti la prezenta Conventie se angajeaza sa asigure dreptul egal al barbatilor si al femeilor de a se bucura de toate drepturile civile si politice enuntate în prezenta Conventie.

Articolul 4

1. În cazul în care un pericol public exceptional ameninta existenta natiunii si este proclamat printr-un act oficial, statele parti la prezenta Conventie pot ca în limita stricta a cerintelor situatiei sa ia masuri derogatorii de la obligatiile prevazute în prezenta Conventie, cu conditia ca aceste masuri sa nu fie incompatibile cu celelalte obligatii pe care le au potrivit dreptului international si ca din ele sa nu rezulte o discriminare întemeiata numai pe rasa, culoare, sex, limba, religie sau origine sociala.

2. Dispozitia precedenta nu autoriza nici o derogare de la prevederile art. 6, 7, 8 (paragrafele 1 si 2), 11, 15, 16 si 18.

3. Statele parti la prezenta Conventie care fac uz de dreptul de derogare trebuie ca prin intermediul Secretarului General al Organizatiei Natiunilor Unite sa semnaleze de îndata celorlalte state parti dispozitiile de la care au derogat, precum si motivele care au provocat aceasta derogare. O noua comunicare va fi facuta, prin acelasi intermediu, la data la care ele au pus capat derogarilor.

Articolul 5

1. Nicio dispozitie din prezenta Conventie nu poate fi interpretata ca implicând pentru un stat, o grupare sau un individ vreun drept de a se deda la o activitate sau de savârsi un act urmarind suprimarea drepturilor si libertatilor recunoscute în prezenta Conventie ori limitari ale lor mai ample decât cele prevazute în Conventie.

2. Nu se poate admite nicio restrictie sau derogare de la drepturile fundamentale ale omului recunoscute sau în vigoare în orice stat parte la prezenta Conventie prin aplicarea legilor, conventiilor, regulamentelor sau cutumelor, sub pretextul ca prezenta Conventie nu recunoaste aceste drepturi sau le recunoaste într-o masura mai mica.

PARTEA A TREIA

Articolul 6

1. Dreptul la viața este inerent persoanei umane. Acest drept trebuie ocrotit prin lege. Nimeni nu poate fi privat de viața sa în mod arbitrar.
2. În țările în care pedeapsa cu moartea nu a fost abolită, o sentință de condamnare la moarte nu va putea fi pronunțată decât pentru crimele cele mai grave, în conformitate cu legislația în vigoare în momentul în care crima a fost comisă, legislație care nu trebuie să fie în contradicție cu dispozițiile prezentei Convenții și nici cu cele ale Convenției pentru prevenirea și reprimarea crimei de genocid. Această pedeapsă nu poate fi aplicată decât în virtutea unei hotărâri definitive pronunțată de un tribunal competent.
3. Când privarea de viață constituie crima de genocid, se înțelege că nicio dispoziție din prezentul articol nu autorizează un stat parte la prezenta Convenție să deroge în niciun fel de la vreo obligație asumată în virtutea dispozițiilor Convenției pentru prevenirea și reprimarea crimei de genocid.
4. Orice condamnat la moarte are dreptul de a solicita grațierea sau comutarea pedepsei. Amnistia, grațierea sau comutarea pedepsei cu moartea poate fi acordată în toate cazurile.
5. O sentință de condamnare la moarte nu poate fi pronunțată pentru crime comise de persoane sub vârsta de 18 ani și nu poate fi executată împotriva unor femei gravide.
6. Nicio dispoziție din prezenta Convenție nu poate fi invocată pentru a se întârzia sau a se împiedica abolirea pedepsei capitale de către un stat parte la prezenta Convenție.

Articolul 7

Nimeni nu va fi supus torturii și nici unor pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante. În special, este interzis ca o persoană să fie supusă, fără consimțământul său, unei experiențe medicale sau științifice.

Articolul 8

1. Nimeni nu va fi ținut în sclavie; sclavia și comerțul de sclavi, sub toate formele sunt interzise.
2. Nimeni nu va putea fi ținut în servitute.
3.
 1. Nimeni nu va putea fi constrâns să execute o muncă forțată sau obligatorie;
 2. alin. a) al prezentului paragraf nu poate fi interpretat ca interzicând, în țările în care anumite infracțiuni pot fi pedepsite cu deținerea însoțită de muncă forțată, executarea unei pedepse de muncă forțată, pronunțată de un tribunal competent;
 3. Nu se consideră muncă forțată sau obligatorie în sensul prezentului paragraf:
 4. orice muncă sau serviciu, neindicate în alin. b), cerute în mod normal unui individ deținut în virtutea unei decizii legale a justiției sau eliberat condiționat în urma unei asemenea decizii;
 5. orice serviciu cu caracter militar și, în țările în care obiectia de conștiință este admisă, orice serviciu național cerut în virtutea legii celor care ridică obiectia de conștiință;

6. orice serviciu cerut în cazurile de forta majora sau de sinistre care ameninta viata sau bunastarea comunitatii;
7. orice munca sau orice serviciu care fac parte din obligatiile cetatenesti normale.

Articolul 9

1. Orice om are dreptul la libertate si la securitatea persoanei sale. Nimeni nu poate fi arestat sau detinut în mod arbitrar. Nimeni nu poate fi privat de libertatea sa decât pentru motive legale si în conformitate cu procedura prevazuta de lege.

2. Orice individ arestat va fi informat, în momentul arestarii sale, despre motivele acestei arestari si va fi înstiintat, în cel mai scurt timp, de orice învinuire care i se aduce.

3. Orice individ arestat sau detinut pentru comiterea unei infractiuni penale va fi adus, în termenul cel mai scurt, în fata unui judecator sau a unei alte autoritati împuternicite prin lege sa exercite functiuni judiciare si va trebui sa fie judecat într-un interval rezonabil sau sa fie eliberat. Detentiunea persoanelor care urmeaza a fi trimise în judecata nu trebuie sa constituie regula, dar punerea în libertate poate fi subordonata unor garantii asigurând înfatisarea lor la sedintele de judecata, pentru toate celelalte acte de procedura si, daca este cazul, pentru executarea hotarârii.

4. Oricine a fost privat de libertate prin arestare sau detentiune are dreptul de a introduce recurs în fata unui tribunal, pentru ca acesta sa hotarasca neîntârziat asupra legalitatii detentiunii sale si sa ordone liberarea sa, daca detentiunea este ilegala.

5. Orice individ care a fost victima unei arestari sau detentiuni ilegale are drept la o reparatie.

Articolul 10

1. Orice persoana privata de libertate va fi tratata cu umanitate si cu respectarea demnitatii inerente persoanei umane.

2.

1. Cei aflati în preventie vor fi, în afara de circumstante exceptionale, separati de condamnati si vor fi supusi unui regim distinct, potrivit conditiei lor de persoane necondamnate.
2. Tinerii aflati în preventie vor fi separati de adulti si se va hotarî în legatura cu cazul lor cât mai repede cu putinta.

3. Regimul penitenciar va cuprinde un tratament al condamnatilor având drept scop esential ameliorarea lor si reclassarea lor sociala. Tinerii delicventi vor fi separati de adulti si supusi unui regim potrivit vârstei si statutului lor legal.

Articolul 11

Nimeni nu poate fi intemnitat pentru singurul motiv ca nu este în masura sa execute o obligatie contractuala.

Articolul 12

1. Orice persoana care se afla în mod legal pe teritoriul unui stat are dreptul de a circula acolo liber si de a-si alege liber resedinta.

2. Orice persoana este libera sa paraseasca orice tara, inclusiv propria sa tara.

3. Drepturile sus-mentionate nu pot face obiectul unor restrictii decât dacă acestea sunt prevăzute prin lege, necesare pentru a ocroti securitatea națională, ordinea publică, sănătatea ori moralitatea publică sau drepturile și libertățile altora și sunt compatibile cu celelalte drepturi recunoscute în prezenta Convenție.

4. Nimeni nu poate fi privat în mod arbitrar de dreptul de a intra în propria sa țară.

Articolul 13

Un străin care se află în mod legal pe teritoriul unui stat parte la prezenta Convenție nu poate fi expulzat decât în executarea unei decizii luate în conformitate cu legea și, dacă rațiunile imperioase de securitate națională nu se opun, el trebuie să aibă posibilitatea de a prezenta considerentele care pledează împotriva expulzării sale și de a obține examinarea cazului sau de către autoritatea competentă ori de către una sau mai multe persoane special desemnate de această autoritate, fiind reprezentat în acest scop.

Articolul 14

1. Toți oamenii sunt egali în fața tribunalelor și a curților de justiție. Orice persoană are dreptul ca litigiul în care se află să fie examinat în mod echitabil și public de către un tribunal competent, independent și imparțial, stabilit prin lege, care să decida fie asupra temeiniciei oricărei învinuiri penale îndreptate împotriva ei, fie asupra contestațiilor privind drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Ședința de judecată poate fi declarată secretă în totalitate sau pentru o parte a desfășurării ei, fie în interesul bunelor moravuri, al ordinii publice sau al securității naționale într-o societate democratică, fie, dacă interesele vieții particulare ale părților în cauză o cer, fie în măsura în care tribunalul ar socoti acest lucru ca absolut necesar, când datorită circumstanțelor speciale ale cauzei publicitatea ar dauna intereselor justiției; cu toate acestea, pronunțarea oricărei hotărâri în materie penală sau civilă va fi publică, afara de cazurile când interesul minorilor cere să se procedeze altfel sau când procesul se referă la diferende matrimoniale ori la tutela copiilor.

2. Orice persoană acuzată de comiterea unei infracțiuni penale este prezumată a fi nevinovată cât timp culpabilitatea sa nu a fost stabilită în mod legal.

3. Orice persoană acuzată de comiterea unei infracțiuni penale are dreptul, în condiții de deplină egalitate, la cel puțin următoarele garanții:

1. să fie informată în cel mai scurt termen, într-o limbă pe care o înțelege și în mod detaliat, despre natura și motivele acuzației ce i se aduc;
2. să dispună de timpul și de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale și să comunice cu apărătorul pe care și-l alege;
3. să fie judecată fără o întârziere excesivă;
4. să fie prezentă la proces și să se apere ea însăși sau să aibă asistentă unui apărător ales de ea; dacă nu are apărător, să fie informată despre dreptul de a-l avea și, ori de câte ori interesul justiției o cere, să i se atribuie un apărător din oficiu, fără plată, dacă ea nu are mijloace pentru a-l remunera;
5. să interogheze sau să facă a fi interogați martorii acuzației și să obțină înfățișarea și interogarea martorilor apărării, în aceleași condiții cu cele ale martorilor acuzației;
6. să beneficieze de asistentă gratuită a unui interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba folosită la ședința de judecată;
7. să nu fie silită să marturisească împotriva sa însăși sau să se recunoască vinovată.

4. Procedura aplicabilă tinerilor care nu sunt încă majori potrivit legii penale va ține seama de vârsta lor și de interesul reeducării lor.

5. Orice persoană declarată vinovată de o infracțiune are dreptul de a obține examinarea de către o jurisdicție superioară, în conformitate cu legea, a declarării vinovatiei și a condamnării sale.

6. Când o condamnare penală definitivă este ulterior anulată sau se acordă grațierea deoarece un fapt nou sau nou descoperit dovedește că s-a produs o eroare judiciară, persoana care a suferit o pedeapsă în urma acestei condamnări va primi o indemnizație în conformitate cu legea, afara de cazul când s-a dovedit că nedescoperirea în timp util a faptului necunoscut ei îi este imputabilă, în întregime sau în parte.

7. Nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit din pricina unei infracțiuni pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă în conformitate cu legea și cu procedura penală a fiecărei țări.

Articolul 15

1. Nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care nu constituiau un act delictuos, potrivit dreptului național sau internațional, în momentul în care au fost săvârșite. De asemenea, nu se va aplica o pedeapsă mai severă decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii infracțiunii. Dacă ulterior comiterii infracțiunii, legea prevede aplicarea unei pedepse mai ușoare, delicventul trebuie să beneficieze de aceasta.

2. Nimic din prezentul articol nu se opune judecării sau condamnării oricărui individ din pricina unor acțiuni sau omisiuni care atunci când au fost săvârșite erau considerate ca fapte criminale, potrivit principiilor generale de drept recunoscute de totalitatea națiunilor.

Articolul 16

Orice om are dreptul de a i se recunoaște pretutindeni personalitatea juridică.

Articolul 17

1. Nimeni nu va putea fi supus vreunor imixțiuni arbitrare sau ilegale în viața particulară, în familia, domiciliul sau corespondența sa, nici la atingeri ilegale aduse onoarei și reputației sale.
2. Orice persoană are drept la protecția legii împotriva unor asemenea imixțiuni sau atingeri.

Articolul 18

1. Orice persoană are drept la libertatea gândirii, conștiinței și religiei; acest drept implică libertatea de a avea sau de a adopta o religie sau o convingere la alegerea sa, precum și libertatea de a-și manifesta religia sau convingerea, individual sau în comun, atât în public cât și în particular, prin cult și îndeplinirea riturilor, prin practici și prin învățământ.

2. Nimeni nu va fi supus vreunei constrângeri putând aduce atingere libertății sale de a avea sau de a adopta o religie sau o convingere la alegerea sa.

3. Libertatea manifestării religiei sau convingerilor nu poate fi supusă decât restricțiilor prevăzute de lege și necesare pentru ocrotirea securității, ordinii și sănătății publice ori a moralei sau a libertăților și drepturilor fundamentale ale altora.

4. Statele parti la prezenta Convenție se angajează să respecte libertatea părinților și, atunci când

este cazul, a tutorilor legali, de a asigura educatia religioasa si morala a copiilor lor în conformitate cu propriile convingeri.

Articolul 19

1. Nimeni nu trebuie sa aiba de suferit din cauza opiniilor sale.
2. Orice persoana are dreptul la libertatea de exprimare; acest drept cuprinde libertatea de a cauta, de a primi si de a raspindi informatii si idei de orice fel, indiferent de frontiere, sub forma orala, scrisa, tiparita ori artistica sau prin orice alt mijloc, la alegerea sa.
3. Exercitarea libertatilor prevazute la paragraful 2 al prezentului articol comporta obligatii si raspunderi speciale. În consecinta, ea poate fi supusa anumitor limitari care trebuie însa stabilite în mod expres prin lege si care sunt necesare;
 1. respectarii drepturilor sau reputatiei altora;
 2. apararii securitatii nationale, ordinii publice, sanatatii sau moralitatii publice.

Articolul 20

1. Orice propaganda în favoarea razboiului este interzisa prin lege.
2. Orice indemn la ura nationala, rasiala sau religioasa care constituie o incitare la discriminare, la ostilitate sau la violenta este interzis prin lege.

Articolul 21

Dreptul la întrunire pasnica este recunoscut. Exercitarea acestui drept nu poate fi supusa decât restrictiilor conforme cu legea si necesare într-o societate democratica, în interesul securitatii nationale, al securitatii publice, al ordinii publice ori pentru a ocroti sanatatea sau moralitatea publica sau drepturile si libertatile altora.

Articolul 22

1. Orice persoana are dreptul de a se asocia în mod liber cu altele, inclusiv dreptul de a constitui sindicate si de a adera la ele, pentru ocrotirea intereselor sale.
2. Exercitarea acestui drept nu poate fi supusa decât restrictiilor prevazute de lege si care sunt necesare într-o societate democratica, în interesul securitatii nationale, al securitatii publice, al ordinii publice ori pentru a ocroti sanatatea sau moralitatea publica sau drepturile si libertatile altora. Prezentul articol nu se opune ca exercitarea acestui drept de catre membrii fortelor armate si ai politiei sa fie supusa unor restrictii legale.
3. Nicio dispozitie din prezentul articol nu permite statelor parti la Conventia din 1948 a Organizatiei Internationale a Muncii privind libertatea sindicala si ocrotirea dreptului sindical sa ia masuri legislative aducând atingere - sau sa aplice legea într-un mod care sa aduca atingere - garantiilor prevazute în acea conventie.

Articolul 23

1. Familia este elementul natural si fundamental al societatii si are drept la ocrotire din partea societatii si a statului.
2. Dreptul de a se casatori si de a întemeia o familie este recunoscut barbatului si femeii, începând de la vârsta nobila.
3. Nici o casatorie nu va putea fi încheiata fara consimtamântul liber si deplin al viitorilor sotii.
4. Statele parti la prezenta Conventie vor lua masurile potrivite pentru a asigura egalitatea în drepturi si raspunderi a sotilor în privinta casatoriei, în timpul casatoriei si atunci când ea se desface. În cazul desfacerii, se vor lua masuri pentru a asigura copiilor ocrotirea necesara.

Articolul 24

1. Orice copil, fara nici o discriminare întemeiata pe rasa, culoare, sex, limba, religie, origine nationala sau sociala, avere sau nastere, are dreptul din partea familiei sale, a societatii si a statului la masurile de ocrotire pe care le cere conditia de minor.
2. Orice copil trebuie sa fie înregistrat imediat dupa nastere si sa aiba un nume.
3. Orice copil are dreptul de a dobândi o cetatenie.

Articolul 25

Orice cetatean are dreptul si posibilitatea, fara nici una dintre discriminariile la care se refera art. 2 si fara restrictii nerezonabile:

1. de a lua parte la conducerea treburilor publice, fie direct, fie prin intermediul unor reprezentanti liber alesi;
2. de a alege si de a fi ales, în cadrul unor alegeri periodice, oneste, cu sufragiu universal si egal si cu scrutin secret, asigurând exprimarea libera a vointei alegatorilor;
3. de a avea acces, în conditii generale de egalitate, la functiile publice din tara sa.

Articolul 26

Toate persoanele sunt egale în fata legii si au, fara discriminare, dreptul la o ocrotire egala din partea legii. În aceasta privinta legea trebuie sa interzica orice discriminare si sa garanteze tuturor persoanelor o ocrotire egala si eficace contra oricarei discriminari, în special de rasa, culoare, sex, limba, religie, opinie politica sau orice alta opinie, origine nationala sau sociala, avere, nastere sau întemeiata pe orice alta împrejurare.

Articolul 27

În statele în care exista minoritati etnice, religioase sau lingvistice, persoanele aparținând acestor minoritati nu pot fi lipsite de dreptul de a avea, în comun cu ceilalti membri ai grupului lor, propria lor viata culturala, de a profesa si practica propria lor religie sau de a folosi propria lor limba.

PARTEA A PATRA

Articolul 28

1. Se instituie un Comitet al drepturilor omului (denumit în continuare, în prezenta Conventie, comitetul). Acest comitet este compus din optsprezece membri si are functiile stabilite în cele de mai jos.

2. Comitetul este compus din resortisanti ai statelor parti la prezentul pact, care trebuie sa fie personalitati de înalta moralitate si având o competenta recunoscuta în domeniul drepturilor omului. Se va tine seama de interesul pe care îl prezinta participarea la lucrarile comitetului a câtorva persoane având o experienta juridica.

3. Membrii comitetului sunt alesi si exercita aceasta functie cu titlu individual.

Articolul 29

1. Membrii comitetului sunt alesi prin vot secret dintr-o lista de candidati care întrunesc conditiile prevazute în art. 28, propusi în acest scop de catre statele parti la prezenta Conventie.

2. Fiecare stat parte la prezenta Conventie poate sa propuna cel mult doi candidati. Acesti doi candidati trebuie sa fie resortisanti ai statului care ii propune.

3. Candidatura aceleiasi persoane poate fi propusa pentru o noua alegere.

Articolul 30

1. Prima alegere va avea loc în cel mult 6 luni de la data intrarii în vigoare a prezenta Conventie.

2. Cu cel putin 4 luni înainte de orice alegere un comitet, alta decât o alegere pentru completarea unui loc declarat vacant în conformitate cu art. 34, Secretarul General al Organizatiei Natiunilor Unite invita în scris statele parti la prezenta Conventie sa desemneze, în termen de 3 luni, candidatii pe care ii propun ca membri ai comitetului.

3. Secretarul General al Organizatiei Natiunilor Unite întocmeste o lista alfabetica a tuturor candidatilor astfel propusi si o comunica statelor parti la prezenta Conventie cel mai târziu cu o luna înainte de fiecare alegere.

4. Membrii comitetului sunt alesi în cursul unei reuniuni a statelor parti la prezenta Conventie, convocata de Secretarul General al Organizatiei Natiunilor Unite la sediul Organizatiei. La aceasta reuniune, unde cvorumul este constituit de doua treimi din statele parti la prezenta Conventie, sunt alesi ca membri ai comitetului candidatii care obtin cel mai mare numar de voturi si majoritatea absoluta a voturilor reprezentantilor statelor parti prezenti si votanti.

Articolul 31

1. Comitetul nu poate sa cuprinda mai mult de un resortisant al unui stat.
2. Pentru alegerile în comitet se va tine seama de o repartitie geografica echitabila si de reprezentarea diferitelor forme de civilizatie, precum si a principalelor sisteme juridice.

Articolul 32

1. Membrii comitetului sunt alesi pe 4 ani. Ei sunt reeligibili daca li se propune din nou candidatura. Cu toate acestea, mandatul a noua membrii alesi la prima alegere ia sfârșit dupa 2 ani; imediat dupa prima alegere, numele acestor noua membri va fi tras la sorti de catre presedintele reuniunii la care se refera paragraful 4 al art. 30.
2. La expirarea mandatului, alegerile au loc în conformitate cu dispozitiile articolelor precedente din aceasta parte a Conventiei.

Articolul 33

1. Daca, dupa parerea unanima a celorlalti membri, un membru al comitetului a încetat de a-si îndeplini functiile pentru orice cauza alta decât o absenta cu caracter temporar, presedintele comitetului informeaza despre aceasta pe Secretarul General al Organizatiei Natiunilor Unite, care declara atunci vacant locul pe care îl ocupa membrul mentionat.
2. În caz de deces sau de demisie a unui membru al comitetului, presedintele informeaza, de îndata, despre aceasta pe Secretarul General al Organizatiei Natiunilor Unite, care declara locul vacant cu începere de la data decesului sau de la data când opereaza demisia.

Articolul 34

1. Când un loc a fost declarat vacant în conformitate cu art. 33, daca mandatul membrului care trebuie înlocuit nu expira în cele 6 luni urmatoare datei la care a fost declarata vacanta, Secretarul General al Organizatiei Natiunilor Unite înștiinteaza despre aceasta statele parti la prezenta Conventie, care pot, în termen de 2 luni, sa desemneze candidati în conformitate cu dispozitiile art. 29, în vederea completarii locului vacant.
2. Secretarul General al Organizatiei Natiunilor Unite întocmeste o lista alfabetica a candidatilor astfel propusi si o comunica statelor parti la prezenta Conventie. Alegerea în vederea completarii locului vacant va avea apoi loc în conformitate cu dispozitiile pertinente din aceasta parte a Conventiei.
3. Orice membru al comitetului ales pentru completarea unui loc declarat vacant în conformitate cu art. 33 face parte din comitet pâna la data expirarii normale a mandatului membrului al carui loc a devenit vacant în comitet în conformitate cu dispozitiile articolului mentionat.

Articolul 35

Membrii comitetului primesc, cu aprobarea Adunarii Generale a Natiunilor Unite, remuneratii suportate din fondurile Organizatiei Natiunilor Unite în conditiile stabilite de Adunarea Generala, luându-se în considerare importanta functiilor comitetului.

Articolul 36

Secretarul General al Organizatiei Natiunilor Unite pune la dispozitia comitetului personalul si mijloacele materiale care ii sunt necesare pentru a îndeplini în mod eficient functiile care ii sunt încredintate în virtutea prezentei Conventii.

Articolul 37

1. Secretarul General al Organizatiei Natiunilor Unite va convoca membrii comitetului, pentru prima reuniune, la sediul Organizatiei.

2. Dupa prima sa reuniune, comitetul se va întruni cu orice prilej prevazut prin regulamentul sau interior.

3. Reuniunile comitetului au loc, în mod obisnuit, la sediul Organizatiei Natiunilor Unite sau la Oficiul Natiunilor Unite de la Geneva.

Articolul 38

Înainte de a intra în functie, orice membru al comitetului trebuie sa-si ia, în sedinta publica, angajamentul solemn ca îsi va îndeplini functia cu deplina impartialitate si constiinciozitate.

Articolul 39

1. Comitetul îsi alege un birou pe o perioada de 2 ani. Membrii biroului sunt reeligibili.

2. Comitetul stabileste el însusi regulamentul sau interior; acesta trebuie sa cuprinda însa, între altele, urmatoarele dispozitii:

1. cvorumul este de doisprezece membri;
2. deciziile comitetului se iau cu majoritatea membrilor prezenti.

Articolul 40

1. Statele parti la prezenta Conventie se angajeaza sa prezinte rapoarte asupra masurilor pe care le-au adoptat si care transpun în viata drepturile recunoscute în prezenta Conventie, precum si asupra progreselor realizate în folosinta acestor drepturi:

1. în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentei Conventii, pentru fiecare stat parte interesat, în ceea ce îl priveste;
2. dupa aceea, de fiecare data când comitetul i-o va cere.

Toate rapoartele vor fi adresate Secretarului General al Organizatiei Natiunilor Unite care le va transmite spre examinare comitetului. Rapoartele vor trebui sa indice, daca va fi cazul, factorii si dificultatile care afecteaza punerea în aplicare a dispozitiilor prezentei Conventii.

3. Secretarul General al Organizatiei Natiunilor Unite poate, dupa consultari cu comitetul, sa transmita institutiilor specializate interesate copia oricaror parti din rapoarte care pot avea legatura cu sfera lor de competenta.

4. Comitetul studiaza rapoartele prezentate de statele parti la prezenta Conventie. El înainteaza statelor parti propriile sale rapoarte, precum si orice observatii generale pe care le socoteste potrivite. Comitetul poate de asemenea, sa transmita Consiliului Economic si Social aceste observatii, însoțite de copii de pe rapoartele pe care le-a primit de la statele parti la prezenta Conventie.

5. Statele parti la prezenta Conventie pot sa prezinte comitetului comentarii cu privire la orice observatie facuta în virtutea paragrafului 4 al prezentului articol.

Articolul 41

1. Orice stat parte la prezenta Conventie poate, în virtutea prezentului articol, sa declare în orice moment ca recunoaste comitetului competenta de a primi si examina comunicari în care un stat poate pretinde ca un alt stat parte nu-si îndeplineste obligatiile ce decurg din prezenta Conventie. Comunicarile prezentate în virtutea prezentului articol nu pot fi primite si examinate decât daca ele emana de la un stat parte care a facut o declaratie prin care recunoaste, în ceea ce îl priveste, competenta comitetului. Comitetul nu va primi nici o comunicare privitoare la un stat parte care nu a facut o asemenea declaratie. Comunicarilor primite în conformitate cu prezentul articol li se aplica urmatoarea procedura:

1. daca un stat parte la prezenta Conventie socoteste ca un alt stat, de asemenea parte la Conventie, nu aplica dispozitiile Conventiei, el poate, printr-o comunicare scrisa, sa atraga atentia aceluia stat asupra chestiunii. În termen de 3 luni de la primirea comunicarii, statul destinat va furniza statului care a adresat comunicarea explicatii sau orice alte declaratii scrise lamurind chestiunea, care vor trebui sa cuprinda, pe cât este posibil si util, indicatii asupra regulilor sale de procedura si asupra cailor de recurs fie folosite deja, fie pendinte, fie deschise înca.
2. Daca în termen de 6 luni de la primirea comunicarii originale de catre statul destinat chestiunea nu a fost solutionata spre satisfactia celor doua state parti interesate, si unul si altul vor avea dreptul de a supune comitetului, adresând câte o notificare comitetului si celuiilalt stat interesat.
3. Comitetul nu poate lua în examinare o cauza care ii este supusa decât dupa ce s-a asigurat ca toate caile interne de recurs disponibile au fost utilizate si epuizate, în conformitate cu principiile de drept international unanim recunoscute. Aceasta regula nu se aplica în cazurile în care procedurile de recurs depasesc termenele rezonabile.
4. Sedintele în care comitetul examineaza comunicariile prevazute în prezentul articol sunt secrete.
5. Sub rezerva dispozitiilor alin. c), comitetul își va oferi bunele oficii statelor parti interesate, spre a se ajunge la o solutie amiabila a chestiunii, întemeiata pe respectarea drepturilor omului si libertatilor fundamentale asa cum le recunoaste prezentei Conventii.
6. În orice cauza care ii este supusa, comitetul poate cere statelor parti interesate la care se refera alin. b) sa-i furnizeze orice informatie pertinente.
7. Statele parti interesate la care se refera alin. b) au dreptul de a fi reprezentate cu prilejul examinarii problemei de catre comitet si de a prezenta observatii orale sau scrise ori în ambele forme.
8. În termen de 12 luni din ziua când a primit notificarea la care se refera alin. b), comitetul trebuie sa prezinte un raport:
 1. daca s-a putut gasi o solutie în conformitate cu dispozitiile alin. e), comitetul se margineste, în raportul sau, la o scurta expunere a faptelor si a solutiei la care s-a ajuns;
 2. daca nu s-a putut gasi o solutie în conformitate cu dispozitiile alin. e), comitetul se margineste în raportul sau la o scurta expunere a faptelor; textul observatiilor scrise si procesul-verbal al observatiilor orale prezentate de statele parti interesate vor fi alaturate raportului.

Raportul pentru fiecare cauza va fi comunicat statelor parti interesate.

2. Dispozitiile prezentului articol vor intra în vigoare când zece state parti la prezenta Conventie vor fi facut declaratia prevazuta la paragraful 1 din prezentul articol. Declaratia mentionata va fi depusa de catre statul parte Secretarului General al Organizatiei Natiunilor Unite, care o va transmite în copie celorlalte state parti. O declaratie poate fi retrasa oricând, printr-o notificare adresata Secretarului General. Aceasta retragere nu va aduce atingere examinarii oricarei chestiuni care face obiectul unei comunicari deja transmise în virtutea prezentului articol; nicio alta comunicare a unui stat parte nu va fi însa primita dupa ce Secretarul General va primi notificarea de retragere a declaratiei, decât daca statul parte interesat va fi facut o noua declaratie.

Articolul 42

1. Daca o chestiune supusa comitetului în conformitate cu art. 41 nu a fost solutionata spre satisfactia statelor parti interesate, comitetul poate, cu asentimentul prealabil al acestora, sa desemneze o comisie de conciliere ad-hoc (denumita în continuare comisia). Comisia își ofera bunele oficii statelor parti interesate, spre a se ajunge la o solutie amiabila a chestiunii, întemeiata pe respectarea prezentei Conventii;

1. Comisia se compune din cinci membri numiti cu acordul statelor parti interesate. Daca statele parti interesate nu ajung în termen de 3 luni la o înțelegere asupra compunerii comisiei în întregime sau în parte, membrii comisiei în privinta carora nu s-a realizat acordul vor fi alesi, prin scrutin secret, dintre membrii comitetului, cu o majoritate de doua treimi din membrii comitetului.
2. Membrii comisiei își exercita functiile cu titlu individual. Ei nu trebuie sa fie resortisanti nici ai statelor parti interesate, nici ai unui stat care nu este parte la prezenta Conventie si nici ai unui stat parte care nu a facut declaratia prevazuta de art. 41.
3. Comisia își alege presedintele si își adopta regulamentul interior.
4. Comisia își tine sedintele în mod normal la sediul Organizatiei Natiunilor Unite sau la Oficiul Natiunilor Unite de la Geneva. Cu toate acestea, ea se poate întruni în orice alt loc potrivit, pe care comisia îl poate stabili consultându-se cu Secretarul General al Organizatiei Natiunilor Unite si cu statele parti interesate.
5. Secretariatul prevazut în art. 36 își va oferi serviciile si comisiilor desemnate în virtutea prezentului articol.
6. Informatiile obtinute si examinate de comitet sunt puse la dispozitia comisiei, iar comisia poate sa ceara statelor parti interesate sa-i furnizeze orice informatii complementare pertinente.
7. Dupa ce a examinat chestiunea sub toate aspectele, dar în orice caz într-un termen de 12 luni de când a fost sesizata, comisia supune un raport presedintelui comitetului, care îl va comunica statelor parti interesate:
 1. daca comisia nu poate sa termine examinarea chestiunii în 12 luni, ea se margineste sa arate pe scurt în raportul sau stadiul în care se afla examinarea chestiunii;
 2. daca s-a ajuns la o solutionare amiabila a chestiunii, întemeiata pe respectarea drepturilor omului recunoscute în prezenta Conventie, comisia se margineste sa arate pe scurt în raportul sau faptele si solutia la care s-a ajuns;
 3. daca nu s-a ajuns la o solutionare în sensul alin. b), în raportul comisiei vor figura concluziile sale cu privire la toate aspectele de fapt ale chestiunii dezbatute de statele parti interesate, precum si constatarile sale cu privire la posibilitatile de solutionare amiabila a cauzei; raportul va cuprinde, de asemenea observatiile scrise si un proces-verbal al observatiilor orale prezentate de statele parti interesate;
 4. daca raportul comisiei este înaintat în conformitate cu alin. c), statele parti interesate vor înștiinta pe presedintele comitetului, în termen de 3 luni de la primirea raportului, daca accepta sau nu cele formulate în raportul comisiei.

8. Dispozitiile prezentului articol nu aduc atingere atributiilor comitetului prevazute în art. 41.
9. Toate cheltuielile membrilor comisiei se repartizeaza în mod egal între statele parti interesate, pe baza unui stat estimativ stabilit de Secretarul General al Organizatiei Natiunilor Unite.
10. Secretarul General al Organizatiei Natiunilor Unite este împuternicit ca, daca este nevoie, sa plateasca cheltuielile membrilor comisiei înainte ca rambursarile sa fi fost efectuate de statele parti interesate, în conformitate cu paragraful 9 al prezentului articol.

Articolul 43

Membrii comitetului si membrii comisiilor de conciliere ad-hoc care ar putea fi desemnati în conformitate cu art. 42 au drept la înlesnirile, privilegiile si imunitatile recunoscute expertilor în misiune ai Organizatiei Natiunilor Unite, asa cum sunt ele enuntate în sectiunile pertinente ale Conventiei cu privire la privilegiile si imunitatile Natiunilor Unite.

Articolul 44

Dispozitiile de punere în practica a prezentei Conventii se aplica fara a aduce atingere procedurilor instituite în materie de drepturi ale omului în virtutea sau potrivit instrumentelor constitutive si conventiilor Organizatiei Natiunilor Unite si institutiilor specializate si nu împiedica statele parti de a recurge la alte proceduri pentru solutionarea unui diferend în conformitate cu acordurile internationale generale sau speciale care le leaga.

Articolul 45

Comitetul înainteaza anual Adunarii Generale a Natiunilor Unite, prin intermediul Consiliului Economic si Social, un raport asupra lucrarilor sale.

PARTEA A CINCEA

Articolul 46

Nicio dispozitie din prezenta Conventie nu trebuie interpretata ca aducând atingere dispozitiilor Cartei Natiunilor Unite si celor ale constitutiilor institutiilor specializate care definesc raspunderile diverselor organe ale Organizatiei Natiunilor Unite si ale institutiilor specializate cu privire la chestiunile prevazute în prezenta Conventie.

Articolul 47

Nicio dispozitie din prezenta Conventie nu va fi interpretata ca aducând atingere dreptului inerent al tuturor popoarelor de a beneficia si de a se folosi pe deplin si în mod liber de bogatiile si resursele lor naturale.

PARTEA A SASEA

Articolul 48

1. Prezenta Conventie este deschisa spre semnare oricarui stat membru al Organizatiei Natiunilor Unite sau membru al vreuneia dintre institutiile sale specializate, oricarui stat parte la Statutul Curtii

Internationale de Justitie, precum si oricarui alt stat invitat de Adunarea Generala a Natiunilor Unite sa devina parte a prezentei Conventii.

2. Prezenta Conventie este supusa ratificarii, iar instrumentele de ratificare vor fi depuse la Secretarul General al Organizatiei Natiunilor Unite.

3. Prezenta Conventie va fi deschisa spre aderare oricarui stat la care se refera paragraful 1 din prezentul articol.

4. Aderarea se va face prin depunerea la Secretarul General al Organizatiei Natiunilor Unite a unui instrument de aderare.

5. Secretarul General al Organizatiei Natiunilor Unite informeaza toate statele care au semnat prezenta Conventie sau care au aderat la el despre depunerea fiecarui instrument de ratificare sau de aderare.

Articolul 49

1. Prezenta Conventie va intra în vigoare la 3 luni de la data depunerii la Secretarul General al Organizatiei Natiunilor Unite a celui de-al treizeci si cincilea instrument de ratificare sau de aderare.

2. Pentru fiecare dintre statele care vor ratifica prezenta Conventie sau vor adera la ea dupa depunerea celui de-al treizeci si cincilea instrument de ratificare sau de aderare, Conventia va intra în vigoare la 3 luni de la data depunerii de catre acest stat a instrumentului sau de ratificare sau de aderare.

Articolul 50

Dispozitiile prezentei Conventii se aplica fara nici o limitare sau exceptie tuturor unitatilor constitutive ale statelor federative.

Articolul 51

1. Orice stat parte la prezenta Conventie poate sa propuna un amendament si sa-i depuna textul la Secretarul General al Organizatiei Natiunilor Unite. Secretarul General va transmite apoi toate proiectele de amendament statelor parti la prezenta Conventie, cerându-le sa-i comunice daca doresc sa se convoace o conferinta a statelor parti pentru a examina aceste proiecte si a le supune votarii. Daca cel putin o treime din state se declara în favoarea acestei convocari, Secretarul General va convoca conferinta sub auspiciile Organizatiei Natiunilor Unite. Orice amendament adoptat de majoritatea statelor prezente si votante la conferinta va fi supus spre aprobare Adunarii Generale a Natiunilor Unite.

2. Aceste amendamente intra în vigoare dupa ce au fost aprobate de Adunarea Generala a Natiunilor Unite si acceptate de o majoritate de doua treimi a statelor parti la prezenta Conventie, în conformitate cu respectivele lor reguli constitutionale.

3. Când aceste amendamente intra în vigoare, ele sunt obligatorii pentru statele parti care le-au acceptat, celelalte state parti ramânând legate de dispozitiile prezentei Conventii si de orice amendament pe care l-au acceptat anterior.

Articolul 52

Independent de notificările prevăzute în paragraful 5 al art. 48, Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite va informa toate statele la care se referă paragraful 1 al menționatului articol:

1. cu privire la semnăturile, instrumentele de ratificare și de aderare depuse în conformitate cu art. 48;
2. cu privire la data când prezenta Convenție va intra în vigoare în conformitate cu art. 49 și la data când vor intra în vigoare amendamentele prevăzute în art. 51.

Articolul 53

1. Prezenta Convenție, ale cărei texte în araba, chineza, engleza, franceza, rusa și spaniola sunt în egală măsură autentice, va fi depusă la arhivele Organizației Națiunilor Unite.

2. Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite va transmite tuturor statelor la care se referă art. 48 câte o copie certificată de pe prezenta Convenție.